

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»**

Кафедра економіки та менеджменту

ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИЙ РОЗВИТОК СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

МАТЕРІАЛИ

**XIV Всеукраїнської наукової конференції
здобувачів вищої освіти та вчених**

м. Одеса, 21 листопада 2025 року

**Одеса
2025**

Організатори: Національний університет «Одеська юридична академія», кафедра економіки та менеджменту.

Укладачі:

Кібік Ольга Миколаївна – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економіки та менеджменту Національного університету «Одеська юридична академія»;

Котлубай Вячеслав Олексійович – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки та менеджменту Національного університету «Одеська юридична академія»;

Капустян Ірина Володимирівна – кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки та менеджменту Національного університету «Одеська юридична академія».

Економіко-правовий розвиток сучасної України : матеріали XIV Всеукр. наук. конф. здобувачів вищої освіти та вчених, м. Одеса, 21 листопада 2025 р. / за ред. д.е.н., проф. О.М. Кібік. Одеса : НУ «ОЮА», 2025. 262 с.

DOI: 10.32837/11300.31015

Думка укладачів може не збігатись з думкою авторів матеріалів. Відповідальність за зміст матеріалу несе автор. Відповідальність за порушення принципів академічної доброчесності несе автор.

Стрижак К.О.	
Роль цифрових двійників у підвищенні ефективності управлінських рішень	87
Тітієвський В.О.	
Гейміфікація в управлінні мотивацією проєктних команд.....	89
Голота Д.	
Адаптивні моделі управління проєктними командами в умовах нестабільності	92
Кобилян А.Д.	
Впровадження проєктного менеджменту для стимулювання розвитку та післявоєнного відновлення українських громад.....	94
Жеребчук М.Б.	
Інноваційні інструменти управління ризиками у проєктах сталого розвитку	97
Індач Ю.О.	
Інтеграція принципів ESG у процес реалізації бізнес-проєктів	100
Топал А.Ю.	
Управління ресурсами проєктів в умовах економічної нестабільності	105
Заставнюк Я.А.	
Актуальні проблеми менеджменту в умовах інноваційного розвитку економіки	108
Капелюш А.О.	
Оптимізація витрат як складова системи ефективного менеджменту	109
Сальнікова М.С.	
Особливості мотивації та стимулювання праці персоналу	111
Муренко М.С.	
Роль менторингу та коучингу у формуванні управлінської культури сучасного менеджера	114
Павлушинська А.Д.	
Стратегічні механізми адаптації та фінансової стійкості бізнесу в умовах воєнного конфлікту	117
Плачинда А.П.	
Вплив штучного інтелекту на продуктивність компаній умовах цифрової трансформації	120
Чув'юрова К.І.	
Інноваційні підходи в менеджменті для підвищення ефективності організацій у цифровій економіці.....	123

at the international level. *Journal of Economics & Management*. 2024. Vol. 46. С. 274-299.

4. Polyanska A. Gamification as an Improvement Tool for HR Management: directions in the practices of Ukrainian organizations. *Energies*. 2022. URL: <https://doi.org/10.3390/en15041344>.

Голота Д.,

здобувачка I курсу магістратури

факультету судового та міжнародного права,

Національний університет «Одеська юридична академія»

АДАПТИВНІ МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТНИМИ КОМАНДАМИ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Сучасна економіка характеризується високим рівнем невизначеності та динамічної турбулентності, що обумовлює критичну значущість стратегічної адаптації управлінських процесів та проєктного менеджменту. У середовищі, яке інтегрує параметри волатильності, невизначеності, складності та амбівалентності, традиційні лінійні моделі управління виявляють обмежену ефективність через неможливість швидкої адаптації до змінних проєктних параметрів і необхідності оперативного ухвалення управлінських рішень. Зазначене обумовлює нагальну потребу у впровадженні адаптивних моделей управління проєктними командами, здатних забезпечувати синергетичну інтеграцію гнучкості організаційних процесів, колективної відповідальності та швидкості реагування на динамічні трансформації [2].

Ефективність функціонування проєктних команд визначається рівнем професійної та технічної компетентності їхніх учасників, здатністю організаційної системи здійснювати адаптивну координацію та регуляцію процесів у контексті невизначеності, високої складності та турбулентності середовища [5]. Ключовим чинником у цьому процесі є адаптивне управління, яке забезпечує стратегічну узгодженість, формування командної згуртованості та стимулює інноваційну взаємодію в умовах нестабільності [4].

Результати теоретичних і практичних розробок дозволяють встановити, що стратегічними детермінантами стійкості команд є динамічна взаємодія між лідером і членами команди, здатність до оперативного реагування на зворотний зв'язок у реальному часі [1]. Гнучкі процедури ухвалення рішень та впровадження адаптивних практик, класифікованих за трьома рівнями регуляції: операційним, тактичним і стратегічним, дозволяють поєднати короткострокову гнучкість із довгостроковою стабільністю організаційних процесів [2]. Недостатньо опрацьованим залишається питання створення універсальної системи критеріїв оцінювання адаптивності команд та її впливу на результативність виконання проєктів, що визначає перспективні напрями подальших наукових пошуків.

Таким чином, адаптивні моделі управління є системоутворювальним чинником забезпечення стратегічної стійкості сучасних проєктно орієнтованих організацій, визначаючи рівень їхньої здатності до динамічної реконфігурації управлінських процесів. Імплементація гібридних та Agile-орієнтованих управлінських парадигм сприяє оптимізації використання організаційних ресурсів, підвищенню управлінської рефлексивності та скороченню циклу прийняття рішень.

Література

1. Бушуєв С., Івко А., Мудра М., Мурованський Г., Пілюхіна К. Адаптивність в управлінні інноваційними проєктами в середовищі BANI. *Управління розвитком складних систем*. 2023. № 54. С. 5-11.
2. Петрик М., Гарафонова О. Управління проєктами у сфері ІТ: адаптивні моделі в кризових умовах. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic sciences*. 2025. № 4(344). С. 25-29.
3. Silvius G., Silvius D. Predictive, adaptive and hybrid project approaches. *In Contemporary Research in Project Management*. Hershey, PA: IGI Global, 2024. URL: <https://doi.org/10.4324/9781003274179-25>. (дата звернення: 24.09.2025).
4. Sott M., Bender M. The Role of Adaptive Leadership in Times of Crisis: A Systematic Review and Conceptual Framework. *Merits*, 2025. URL: <https://doi.org/10.3390/merits5010002>. (дата звернення: 02.10.2025).

5. Strode D., Hoda R., Noble J., Marshall S. A teamwork effectiveness model for agile software development. *Empirical Software Engineering*. 2022. Vol. 27(56). № 4. P. 1-50. URL: <https://rdcu.be/eKBhw> (Дата звернення: 27.09.2025)

Кобилян А.Д.,

здобувачка I курсу магістратури

факультету судового та міжнародного права,

Національний університет «Одеська юридична академія»

ВПРОВАДЖЕННЯ ПРОЄКТНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ДЛЯ СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ТА ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАД

Сьогоднішній етап розвитку України визначається безпрецедентними викликами, спричиненими повномасштабною військовою агресією. Масштабні руйнування, що охоплюють критичну інфраструктуру, житловий фонд та економічні мережі, вимагають від органів місцевого самоврядування кардинальної зміни управлінських підходів. Територіальні громади більше не можуть обмежуватися лише оперативним кризовим реагуванням. Перед ними стоїть стратегічне завдання системного післявоєнного відновлення та забезпечення довгострокового розвитку.

Звичайне функціонування органів місцевого самоврядування обмежується забезпеченням регулярних комунальних та соціальних послуг (освіта, ЖКГ, соціальна підтримка) [3]. Проте в сучасних умовах роль територіальних громад докорінно змінилася. Вони перетворилися на ключових координаторів складних, унікальних і життєво важливих проєктів. Вже недостатньо лише створити програми, тепер життєво необхідно гарантувати їхню результативність, дотримання термінів та виконання у рамках визначених ресурсів.

Ключовими напрямками проєктної діяльності, які мають найбільше значення для стимулювання розвитку та післявоєнного відновлення українських громад, є наступні.